

УДК 343.13:351.74(477):355.4

Нагорний Анатолій Миколайович
*здобувач науково-дослідної лабораторії
з проблем державотворення
та правозастосування*

*Навчально-наукового інституту права
та психології*

Національної академії внутрішніх справ
ORCID: 0009-0009-5264-0572

<https://doi.org/10.25313/3083-7774-2026-5-26>

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ НПУ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У МІСЦЯХ ВЕДЕННЯ АКТИВНИХ БОЙОВИХ ДІЙ

Анотація. Вступ. У статті досліджено адміністративно-правові засади взаємодії органів Національної поліції України (далі – НПУ) з іншими суб'єктами досудового розслідування у місцях ведення активних бойових дій. Обґрунтовано, що особливий режим кримінального провадження, запроваджений статтею 615 Кримінального процесуального кодексу України, створив нормативні передумови для гнучкого розподілу підслідності та повноважень між НПУ, органами прокуратури, Службою безпеки України та Державним бюро розслідувань, однак процедурна деталізація такої взаємодії залишається недостатньою.

Мета. Метою дослідження є визначення перспективних напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання взаємодії органів НПУ з іншими суб'єктами досудового розслідування (прокуратурою, СБУ, ДБР, Збройними Силами України, Національною гвардією України, ДСНС, міжнародними органами) у місцях ведення активних бойових дій.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є законодавство та нормативно-правові акти України щодо кримінального провадження в умовах воєнного стану, відомчі акти МВС та Національної поліції України, документи міжнародних інституцій (Міжнародного кримінального суду, Дорадчої групи з розслідування воєнних злочинів), а також наукові праці українських дослідників. Застосовано методи аналізу та синтезу, формально-юридичний, порівняльно-правовий, системно-структурний методи та логічне узагальнення.

Результати. Виявлено ключові проблемні напрями взаємодії: недосконалість правового регулювання формування та керівництва слідчо-оперативними групами; відсутність уніфікованого порядку обміну інформацією між НПУ і військовим командуванням; недостатня деталізація механізмів розмежування підслідності між НПУ, СБУ та ДБР; неузгодженість національних стандартів фіксації доказів воєнних злочинів зі стандартами міжнародних судових інституцій; відсутність протоколу тимчасового зберігання матеріалів провадження за відсутності доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Перспективи. Подальші дослідження доцільно зосередити на деталізації механізмів взаємодії НПУ з Дорадчою групою з розслідування воєнних злочинів та вивченні зарубіжного досвіду міжвідомчої координації в умовах збройного конфлікту.

Ключові слова: Національна поліція України, досудове розслідування, взаємодія, слідчо-оперативна група, воєнний стан, активні бойові дії, воєнні злочини, підслідність, Служба безпеки України, Державне бюро розслідувань, Збройні Сили України, Міжнародний кримінальний суд, адміністративно-правове регулювання.

Постановка проблеми. Повномасштабна збройна агресія РФ проти України докорінно змінила умови здійснення досудового розслідування на території, де ведуться активні бойові дії чи яка перебуває в тимчасовій окупації. Слідчі та оперативні підрозділи Національної поліції України

Copyright © The Author(s).

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

(далі — НПУ) змушені виконувати завдання кримінального провадження в умовах відсутності фізичного доступу до місця події, постійної загрози життю й здоров'ю учасників процесуальних дій, руйнування об'єктів критичної інфраструктури та масової фіксації ознак воєнних злочинів. Закон України № 2201-IX від 14.04.2022 [2] запровадив особливий режим кримінального провадження (ст. 615 КПК України [1]), який суттєво розширив дискреційні повноваження прокурора щодо визначення підслідності та об'єднання зусиль різних органів. Водночас чинне законодавство лише фрагментарно регламентує механізми взаємодії слідчих (оперативних) підрозділів НПУ з Офісом Генерального прокурора, Службою безпеки України, Державним бюро розслідувань, Національною гвардією України, Збройними Силами України, підрозділами Державної служби надзвичайних ситуацій, а також з міжнародними інституціями (Міжнародний кримінальний суд, Дорадча група з розслідування воєнних злочинів). Відсутність уніфікованих процедур створення та керівництва слідчо-оперативними групами (СОГ) у зоні бойових дій, невизначеність порядку обміну інформацією між суб'єктами, а також проблеми фіксації доказів в умовах відсутності доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань зумовлюють актуальність комплексного дослідження адміністративно-правових засад такої взаємодії.

Мета статті. Метою статті є визначення перспективних напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання взаємодії органів Національної поліції України з іншими суб'єктами досудового розслідування (прокуратурою, СБУ, ДБР, Збройними Силами України, Національною гвардією України, ДСНС, міжнародними органами) у місцях ведення активних бойових дій, з урахуванням особливого режиму кримінального провадження в умовах воєнного стану та міжнародного досвіду розслідування злочинів, вчинених у ході збройних конфліктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання організації взаємодії слідчих і оперативних підрозділів у межах слідчо-оперативної групи як процесуальної форми об'єднання зусиль неодноразово порушувалися у працях українських науковців, серед яких: як В. С. Бондар, С. С. Барган, М. О. Гелемей, І. В. Кубарев, О. Ф. Кобзар, О. І. Козаченко, О. Г. Литвиненко, А. Нечваль, В. В. Рогальська, В. Г. Севрук, К. О. Чаплинський, С. С. Чернявський, Н. П. Черняк та ін. Зокрема, питання функціонування СОГ як суб'єкта досудового розслідування [11], недоліки правового регулювання повноважень прокурора й керівника органу досудового розслідування щодо створення таких груп досліджували вчені Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Особливості взаємодії слідчого з оперативним працівником і спеціалістом як в межах одного відомства, так і на міжвідомчому рівні висвітлено у публікаціях, підготовлених у Національній академії внутрішніх справ. Проблеми взаємодії оперативних підрозділів з органами досудового розслідування під час проведення окремих слідчих (розшукових) дій, зокрема обшуку, розглядаються у виданнях Ужгородського національного університету. Окремим напрямом наукового пошуку є виклики, що постали перед слідчими НПУ під час розслідування воєнних злочинів та взаємодії з представниками Збройних Сил України, — ці питання висвітлено у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Особливості правової основи діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану [5], включно зі специфікою взаємодії з Національною гвардією України, Збройними Силами України, органами Служби безпеки України, органами державної влади та місцевого самоврядування, а також добровольчими формуваннями територіальної оборони, досліджено у роботах, підготовлених в Національній академії внутрішніх справ. Питання зміни режиму кримінального провадження, зупинення та відновлення досудового розслідування на підставі ст. 615 КПК України проаналізовано у виданнях Львівського державного університету внутрішніх справ. Водночас комплексного адміністративно-правового дослідження, присвяченого саме міжвідомчій взаємодії НПУ з іншими суб'єктами досудового розслідування безпосередньо у місцях ведення активних бойових дій, з урахуванням досвіду Дорадчої групи з розслідування воєнних злочинів і практики Міжнародного кримінального суду, на сьогодні бракує, що й зумовлює актуальність цієї статті.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) Кримінальний процесуальний кодекс України (зокрема ст. 615), Закони України «Про Національну поліцію», «Про основи національного спротиву», «Про правовий режим воєнного стану», Закон України № 2201-IX від 14.04.2022; 2) відомчі нормативно-правові акти МВС України та Національної поліції України, що регламентують організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами й підрозділами поліції та порядок роботи слідчо-оперативних груп; 3) документи міжнародних інституцій (Міжнародного кримінального суду, Дорадчої групи з розслідування воєнних злочинів і злочинів проти людяності для України); 4) наукові праці українських дослідників з проблематики організації досудового розслідування в умовах воєнного стану. У процесі дослідження застосовано такі методи: аналіз та синтез (для виявлення прогалин чинного законодавства щодо міжвідомчої взаємодії); формально-юридичний метод (для тлумачення норм КПК України та відомчих актів); порівняльно-правовий метод (для зіставлення національної практики з підходами міжнародних інституцій до розслідування злочинів у зоні збройного конфлікту); системно-структурний метод (для визначення місця НПУ серед інших суб'єктів досудового розслідування); логічне узагальнення (для формулювання практичних пропозицій щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання взаємодії).

Виклад основного матеріалу. Правовою основою організації досудового розслідування в умовах ведення активних бойових дій виступає Кримінальний процесуальний кодекс України, який встановлює особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану [1; 7].

Варто зазначити, що ця норма з моменту ухвалення Закону України № 2201-IX від 14.04.2022 змінювалася тричі [2], що свідчить про динамічний характер правового регулювання та про пошук законодавцем оптимального балансу між процесуальними гарантіями учасників провадження та потребою забезпечити невідворотність кримінальної відповідальності в умовах, коли доступ до місця вчинення кримінального правопорушення обмежений чи повністю відсутній [9; 10]. Зокрема, стаття 615 КПК України надає Генеральному прокурору (особі, яка виконує його обов'язки) або уповноваженим ним прокурорам право своєю вмотивованою постановою визначати підслідність або доручати здійснення досудового розслідування іншому органу, а також передбачає можливість зупинення розслідування за неможливості проведення слідчих (розшукових) дій та подальшого його відновлення в порядку статті 282 КПК України [7; 10].

Слід відмітити, що специфіка ведення активних бойових дій зумовлює появу цілої низки процесуальних і організаційних проблем, з якими стикаються слідчі та оперативні підрозділи Національної поліції України: відсутність фізичного доступу до території, де вчинено кримінальне правопорушення; неможливість негайного огляду місця події; необхідність дистанційного допиту свідків і потерпілих; ускладнений збір і збереження інформації з відкритих джерел; здійснення розслідування за відсутності підозрюваного (*in absentia*) [13; 14]; втрата або пошкодження матеріалів кримінального провадження внаслідок бойових дій; подовжені строки розслідування окремих категорій справ, які не мають спливати до деокупації відповідних територій [9; 10]. Розв'язання цих проблем неможливе силами одного відомства, що об'єктивно актуалізує питання міжвідомчої та міжінституційної взаємодії. Нижче ми спробуємо піддати аналізу найбільш поширені форми взаємодії на сьогоднішній день.

Взаємодія в межах слідчо-оперативної групи як базова організаційна форма. Основною процесуальною формою об'єднання зусиль слідчих і оперативних підрозділів залишається слідчо-оперативна група (СОГ) [12], порядок формування та функціонування якої регламентовано Інструкцією, затвердженою наказом МВС України від 07.07.2017 № 575 [6].

У науковій літературі СОГ визначається як узгоджена діяльність слідчих (дознавачів) та оперативних підрозділів органів Національної поліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань та інших уповноважених структур, спрямована на ефективне виявлення, документування, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, а також забезпечення належного доказування у кримінальному провадженні [3]. Водночас дослідники вказують на недосконалість чинного кримінального процесуального законодавства щодо чіткого визначення повноважень прокурора й керівника органу досудового розслідування стосовно створення і безпосереднього керівництва СОГ у складних кримінальних провадженнях, що на практиці породжує негативні наслідки під час судового розгляду, зокрема оспорювання стороною захисту допустимості доказів, отриманих такою групою [11; 12]. В умовах активних бойових дій ця проблема набуває особливої гостроти: до складу СОГ нерідко доводиться залучати представників відомств, які не мають досвіду спільної роботи за єдиним планом, а безпосередня координація ускладнена браком стабільного зв'язку, необхідністю дотримання заходів фізичної безпеки та стрімкою зміною оперативної обстановки.

Наступною виступає взаємодія зі Збройними Силами України та Національною гвардією України. Специфічним суб'єктом взаємодії у зоні бойових дій виступають військові формування. Тут, дослідники наголошують, що ефективність розслідування воєнних злочинів слідчими Національної поліції України прямо залежить від взаємодії з представниками Збройних Сил України — насамперед у частині отримання інформації за запитами, залучення військовослужбовців для надання пояснень чи участі у слідчих (розшукових) діях, а також забезпечення безпеки під час виїзду на місце події [4]. Окремо варто відзначити практику взаємодії Національної поліції з добровільними формуваннями територіальної оборони та з Національною гвардією України, яка виражається в особливих умовах несення служби — на блокпостах, під час супроводу слідчо-оперативних груп у прифронтові населені пункти, спільного патрулювання деокупованих територій [16]. Правова основа такої взаємодії закладена в Законі України «Про Національну поліцію» [3], Законі України «Про основи національного спротиву» [4], однак процедурні аспекти — порядок подання запитів до військового командування, строки надання відповіді, форма фіксації отриманої інформації як джерела доказів — потребують окремої відомчої регламентації.

Взаємодія з органами прокуратури, СБУ та ДБР. Особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану суттєво посилив координаційну роль прокурора, наділивши Генерального прокурора повноваженнями визначати підслідність кримінальних правопорушень та доручати їх розслідування іншому органу, зокрема передавати справи між НПУ, СБУ та ДБР залежно від наявних ресурсів і безпекової обстановки в конкретному регіоні [7; 8]. Це нормативне рішення відображає визнання законодавцем того факту, що в умовах активних бойових дій традиційний розподіл підслідності за предметною ознакою може бути неефективним, якщо орган, до компетенції якого віднесено провадження, не має фізичної можливості

здійснювати слідчі дії на відповідній території [15]. Водночас механізм обміну оперативною інформацією між НПУ, СБУ та ДБР у частині розслідування злочинів, пов'язаних із колабораціонізмом, диверсійною діяльністю, порушенням законів і звичаїв війни, залишається недостатньо деталізованим на рівні міжвідомчих актів, що породжує ризики дублювання слідчих дій або, навпаки, прогалин у зборі доказів.

В свою чергу не слід забувати, про взаємодія з міжнародними інституціями, яка в сучасних умовах чи не основоположною. Масштаб злочинів, вчинених у ході збройної агресії РФ проти України, зумовив залучення до процесу розслідування міжнародних структур — Міжнародного кримінального суду та Дорадчої групи з розслідування воєнних злочинів і злочинів проти людяності для України (ДГВЗ), яка діє при Офісі Генерального прокурора за підтримки ЄС, США та Великої Британії [17]. Дорадча група забезпечує впорядкування заходів координації та комунікації, уникнення дублювання зусиль, підтримку ефективного використання фінансових і кадрових ресурсів [17]. Для слідчих підрозділів НПУ це означає необхідність узгодження власної методики фіксації доказів воєнних злочинів (зокрема під час первинного огляду місця події, ексгумації, опитування постраждалого населення) зі стандартами доказування, прийнятними для подальшого використання в міжнародних судових інстанціях, що вимагає додаткового навчання особового складу та розробки уніфікованих методичних рекомендацій.

Разом з тим, проблема фіксації та збереження доказів в умовах відсутності доступу до ЄРДР. Окремим викликом є ситуації, коли відсутня технічна можливість доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань — у такому разі рішення про початок досудового розслідування приймається дізнавачем, слідчим чи прокурором шляхом винесення відповідної постанови [8]. Це покладає додаткове навантаження на взаємодію між органами: інформація про відкриті провадження має бути внесена до реєстру за першої технічної можливості, а до того часу — узгоджено зберігатися й дублюватися між суб'єктами розслідування, що на практиці потребує чіткого протоколу обміну документами, зокрема між територіальними підрозділами поліції, які евакуйовано із зони бойових дій, та підрозділами, що тимчасово прийняли на облік відповідні матеріали.

Узагальнюючи викладене, можна виокремити такі перспективні напрями вдосконалення адміністративно-правового регулювання взаємодії органів НПУ з іншими суб'єктами досудового розслідування у місцях ведення активних бойових дій: — розробка окремого відомчого (міжвідомчого) регламенту формування та керівництва слідчо-оперативними групами саме для умов активних бойових дій, з чітким визначенням повноважень прокурора, керівника СОГ та порядку залучення представників різних відомств; — законодавче закріплення уніфікованого порядку подання й виконання запитів слідчих підрозділів НПУ до командування Збройних Сил України та Національної гвардії України щодо отримання інформації, необхідної для розслідування, з установленням чітких строків та форми відповіді; — деталізація на рівні спільного наказу Офісу Генерального прокурора, МВС, СБУ та ДБР процедури обміну оперативною інформацією та розмежування підслідності в умовах, коли орган, уповноважений на розслідування, не має доступу до території вчинення кримінального правопорушення; — розробка методичних рекомендацій щодо фіксації доказів воєнних злочинів слідчими НПУ з урахуванням стандартів доказування, застосовуваних Міжнародним кримінальним судом, та узгодження цих рекомендацій з Дорадчою групою з розслідування воєнних злочинів; — впровадження уніфікованого протоколу тимчасового зберігання та подальшого внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань у випадках відсутності технічної можливості доступу до реєстру безпосередньо в момент початку розслідування; — створення системи підготовки та підвищення кваліфікації слідчих і оперативних працівників НПУ з питань міжвідомчої взаємодії в умовах бойових дій, включно з питаннями особистої безпеки під час виїзду в прифронтові населені пункти.

Висновки. Проведений аналіз засвідчує, що взаємодія органів Національної поліції України з іншими суб'єктами досудового розслідування у місцях ведення активних бойових дій є комплексним адміністративно-правовим явищем, яке виходить далеко за межі традиційного розуміння взаємодії слідчого з оперативним підрозділом у межах одного відомства. Особливий режим кримінального провадження, запроваджений статтею 615 КПК України, створив нормативні передумови для гнучкого перерозподілу підслідності та повноважень між НПУ, прокуратурою, СБУ та ДБР, однак процедурна деталізація такої взаємодії — порядок формування слідчо-оперативних груп, обмін інформацією з військовим командуванням, узгодження стандартів фіксації доказів із міжнародними інституціями, зберігання матеріалів провадження за відсутності доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань — залишається недостатньою. Це підтверджує необхідність розробки окремих міжвідомчих регламентів та методичних рекомендацій, які б враховували специфіку роботи в умовах бойових дій, зокрема з питань безпеки особового складу, оперативності обміну інформацією та відповідності зібраних доказів вимогам не лише національного, а й міжнародного кримінального судочинства. Удосконалення адміністративно-правового регулювання зазначеної взаємодії слід розглядати як складову ширшого процесу адаптації правоохоронної системи України до реалій повномасштабної збройної агресії та як передумову невідворотності відповідальності за злочини, вчинені в ході бойових дій. Перспективними напрямами подальших досліджень є деталізація механізмів взаємодії НПУ з Дорадчою групою з розслідування воєнних злочинів, а також вивчення практики міжвідомчої координації в інших державах, які мають досвід розслідування злочинів в умовах збройного конфлікту.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

ФІНАНСУВАННЯ: Автори не отримували фінансування для цього дослідження.

ЗАЯВА ПРО ДОСТУПНІСТЬ ДАНИХ: Не застосовується.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ: Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 28.04.2026).
2. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану : Закон України від 14.04.2022 № 2201-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2201-20> (дата звернення: 28.04.2026).
3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 28.04.2026).
4. Про основи національного спротиву : Закон України від 16.07.2021 № 1702-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1702-20> (дата звернення: 28.04.2026).
5. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19> (дата звернення: 28.04.2026).
6. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : Наказ МВС України від 07.07.2017 № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0937-17> (дата звернення: 28.04.2026).
7. Стаття 615. Особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану : Кримінальний процесуальний кодекс України (коментар). *Protocol*. URL: https://protocol.ua/ua/kriminalniy_protsestualniy_kodeks_ukraini_statnya_615/ (дата звернення: 28.04.2026).
8. Досудове розслідування кримінального провадження та судовий розгляд в умовах воєнного стану. *WikiLegalAid*. URL: https://legalaid.wiki/index.php/Досудове_розслідування_кримінального_провадження_та_судовий_розгляд_в_умовах_воєнного_стану (дата звернення: 28.04.2026).
9. Павлюк А. Досудове розслідування в умовах воєнного стану: які зміни внесено в КПК? *ЮРЛІГА*. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/213263_dosudove-rozsliduvannya-v-umovakh-vonnogo-stanu-yak-zmni-vneseno-v-kpk (дата звернення: 28.04.2026).
10. Гловюк І., Дроздов О., Тетерятник Г., Фоміна Т., Рогальська В., Завтур В. *Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану*: науково-практичний коментар Розділу IX-1 Кримінального процесуального кодексу України. Видання 2. Електронне видання. Дніпро-Львів-Одеса-Харків, 2022. Станом на 03 травня 2022. 80 с. URL: [https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4783/1/2022%20NEW%20КОМЕНТАР%20Розділ%20IX%20\(1\).--ВЕРСТКА.pdf](https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4783/1/2022%20NEW%20КОМЕНТАР%20Розділ%20IX%20(1).--ВЕРСТКА.pdf) (дата звернення: 28.04.2026).
11. Волобуєв А. Ф., Меденцев А. М. Слідчо-оперативна група як суб'єкт досудового розслідування. *Правовий часопис Донбасу*. 2020. Вип. 1 (70). С. 177–183. DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2020-70-1-177-183>
12. Сакал В. М. Слідчо-оперативна група як оптимальна форма організації досудового розслідування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 3. С. 40–51. URL: <https://elar.navs.edu.ua/bitstreams/be72a923-147c-4a7f-90d2-a8686fb49f38/download> (дата звернення: 28.04.2026).
13. Процедура in absentia: коли відсутність обвинуваченого не зупиняє правосуддя — пояснює Херсонський апеляційний суд. URL: <https://court.gov.ua/press/news/2022606/> (дата звернення: 28.04.2026).
14. *Актуальні проблеми досудового розслідування та протидії злочинності в сучасних умовах*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 24 трав. 2024 р.). Дніпро : Дніпров. держ. ун-т внутр. справ, 2024. 259 с. URL: https://www.er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/16525/1/Макет_Досуд_розслід_конф_2024.pdf (дата звернення: 28.04.2026).
15. *Актуальні питання досудового розслідування*: збірник матеріалів круглого столу (в авторській редакції), м. Кривий Ріг, 28 квітня 2023 року. Кривий Ріг : КННІ ДонДУВС, 2023. 152 с. URL: https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/08/zbirnyk_aktualni_pytannya_dosudovogo_rozsliduvannya_28_04_23_4_ostatochnyj.pdf (дата звернення: 28.04.2026).
16. Організація діяльності підрозділів Національної поліції України щодо забезпечення публічної безпеки і порядку в умовах воєнного стану: метод. рек. / В. Л. Костюк, В. В. Литвин, В. В. Мозоль, А. О. Шаповалова, Р. А. Сербин. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. 52 с. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/17c8bde0-82c8-4ce3-9c93-2598de556b08/content> (дата звернення: 28.04.2026).
17. Дорадча група з розслідування воєнних злочинів і злочинів проти людяності (ДГВЗ) для України. *Представництво ЄС в Україні*. URL: https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/дорадча-група-з-розслідування-воєнних-злочинів-і-злочинів-проти-людяності-дгвз-дорадча-група_uk (дата звернення: 28.04.2026).

References

1. Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine No. 4651-VI (2012, April 13). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> [in Ukrainian].
2. On Amendments to the Criminal Procedure Code of Ukraine Regarding the Improvement of the Procedure for Criminal Proceedings under Martial Law: Law of Ukraine No. 2201-IX (2022, April 14). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2201-20> [in Ukrainian].
3. On the National Police: Law of Ukraine No. 580-VIII (2015, July 2). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> [in Ukrainian].
4. On the Fundamentals of National Resistance: Law of Ukraine No. 1702-IX (2021, July 16). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1702-20> [in Ukrainian].
5. On the Legal Regime of Martial Law: Law of Ukraine No. 389-VIII (2015, May 12). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19> [in Ukrainian].
6. Ministry of Internal Affairs of Ukraine. (2017, July 7). On approval of the Instruction on the organization of interaction between pre-trial investigation bodies and other bodies and units of the National Police of Ukraine in preventing criminal offenses, detecting and investigating them: Order No. 575. <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0937-17> [in Ukrainian].
7. Statia 615. Osoblyvyi rezhym kryminalnoho provadzhennia v umovakh voiennoho stanu [Article 615. Special regime of criminal proceedings under martial law]. (n.d.). Protocol. https://protocol.ua/ua/kriminalniy_protsestualniy_kodeks_ukraini_stattya_615/ [in Ukrainian].
8. Dosudove rozsliduvannia kryminalnoho provadzhennia ta sudovy rozghliad v umovakh voiennoho stanu [Pre-trial investigation of criminal proceedings and judicial proceedings under martial law]. (n.d.). WikiLegalAid. https://legalaid.wiki/index.php/Досудове_розслідування_кримінального_провадження_та_судовий_розгляд_в_умовах_воєнного_стану [in Ukrainian].
9. Pavliuk, A. (n.d.). Dosudove rozsliduvannia v umovakh voiennoho stanu: Yaki zminy vneseno v KPK? [Pre-trial investigation under martial law: What changes have been introduced to the Criminal Procedure Code?]. YurLIG A. https://jurliga.ligazakon.net/analytics/213263_dosudove-rozsliduvannya-v-umovakh-vonnogo-stanu-yak-zmni-vneseno-v-kpk [in Ukrainian].
10. Hloviuk, I., Drozdov, O., Teteriatnyk, H., Fomina, T., Rohalska, V., & Zavtur, V. (2022). *Osoblyvyi rezhym dosudovoho rozsliduvannia, sudovoho rozghliadu v umovakh voiennoho stanu: Naukovo-praktychnyi komentar Rozdilu IX-1 Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy* [Special regime of pre-trial investigation and judicial proceedings under martial law: Scientific and practical commentary on Section IX-1 of the Criminal Procedure Code of Ukraine] (2nd ed.). [https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4783/1/2022%20NEW%20КОМЕНТАР%20Розділ%20IX%20\(1\).--БЕПСТКА.pdf](https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4783/1/2022%20NEW%20КОМЕНТАР%20Розділ%20IX%20(1).--БЕПСТКА.pdf) [in Ukrainian].
11. Volobuev, A. F., & Medentsev, A. M. (2020). Slidcho-operativna hrupa yak subiekt dosudovoho rozsliduvannia [Investigative-operational group as a subject of pre-trial investigation]. *Pravovyi Chasopys Donbasu*, 1(70), 177–183. <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2020-70-1-177-183> [in Ukrainian].
12. Sakal, V. M. (2015). Slidcho-operativna hrupa yak optimalna forma orhanizatsii dosudovoho rozsliduvannia [Investigative-operational group as an optimal form of organization of pre-trial investigation]. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoi Akademii Vnutrishnikh Sprav*, 3, 40–51. <https://elar.navs.edu.ua/bitstreams/be72a923-147c-4a7f-90d2-a8686fb49f38/download> [in Ukrainian].
13. *Procedura in absentia*: Koly vidsutnist obvynuvachenoho ne zupyniaie pravosuddia — poiasniue Khersonskiy apeliatyynyi sud [In absentia procedure: When the absence of the accused does not stop justice — explained by the Kherson Court of Appeal]. (n.d.). <https://court.gov.ua/press/news/2022606/> [in Ukrainian].
14. *Aktualni problemy dosudovoho rozsliduvannia ta protydii zlochynnosti v suchasnykh umovakh: Materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii* [Current problems of pre-trial investigation and crime prevention under modern conditions: Proceedings of the All-Ukrainian scientific and practical conference]. (2024). Dnipro State University of Internal Affairs. https://www.er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/16525/1/Макет_Досуд_розслід_конф_2024.pdf [in Ukrainian].
15. *Aktualni pytannia dosudovoho rozsliduvannia: Zbirnyk materialiv kruhloho stolu* [Current issues of pre-trial investigation: Proceedings of the round table]. (2023). Kryvyi Rih Educational and Scientific Institute of Donetsk State University of Internal Affairs. https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/08/zbirnyk_aktualni_pytannia_dosudovoho_rozsliduvannia_28_04_23_4_ostatochnyj.pdf [in Ukrainian].
16. Kostiuk, V. L., Lytvyn, V. V., Mozol, V. V., Shapovalova, A. O., & Serbyn, R. A. (2023). *Orhanizatsiia diialnosti pidrozdziliv Natsionalnoi politysii Ukrainy shchodo zabezpechennia publichnoi bezpeky i poriadku v umovakh voiennoho stanu* [Organization of activities of the National Police of Ukraine units to ensure public safety and order under martial law]. National Academy of Internal Affairs. <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/17c8bde0-82c8-4ce3-9c93-2598de556b08/content> [in Ukrainian].
17. European Union Delegation to Ukraine. (n.d.). *Doradcha hrupa z rozsliduvannia voiennykh zlochyniv i zlochyniv proty liudianosti (DGVZ) dlia Ukrainy* [Advisory Group for Investigating War Crimes and Crimes Against Humanity

(ACA) for Ukraine]. https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/дорадча-група-з-розслідування-воєнних-злочинів-і-злочинів-проти-людяності-дгвз-дорадча-група_uk [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 01.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.05.2026

Дата публікації: 31.05.2026

Nahornyy Anatoliy*Degree-Seeking Researcher at the Research Laboratory for State-Building and Law Enforcement Issues**Educational and Scientific Institute of Law and Psychology**National Academy of Internal Affairs*

INTERACTION OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE WITH OTHER PRE-TRIAL INVESTIGATION AUTHORITIES IN AREAS OF ACTIVE HOSTILITIES

Summary. *Introduction.* The article examines the administrative and legal foundations of interaction between the National Police of Ukraine (hereinafter – the National Police) and other subjects of pre-trial investigation in areas of active hostilities. It is substantiated that the special regime of criminal proceedings introduced by Article 615 of the Criminal Procedure Code of Ukraine has created regulatory prerequisites for the flexible distribution of investigative jurisdiction and powers among the National Police, the Prosecutor's Office, the Security Service of Ukraine, and the State Bureau of Investigation, although the procedural detailing of such interaction remains insufficient.

Purpose. The purpose of the study is to identify promising directions for improving the administrative and legal regulation of interaction between the National Police and other subjects of pre-trial investigation (the Prosecutor's Office, the Security Service of Ukraine, the State Bureau of Investigation, the Armed Forces of Ukraine, the National Guard of Ukraine, the State Emergency Service, and international bodies) in areas of active hostilities.

Materials and methods. The materials of the study are the legislation and regulatory legal acts of Ukraine on criminal proceedings under martial law, departmental acts of the Ministry of Internal Affairs and the National Police of Ukraine, documents of international institutions (the International Criminal Court, the Advisory Group on the Investigation of War Crimes), and scientific works of Ukrainian researchers. The following methods were applied: analysis and synthesis, the formal-legal method, the comparative-legal method, the systemic-structural method, and logical generalization.

Results. Key problem areas of interaction were identified: imperfect legal regulation of the formation and leadership of investigative-operational groups; lack of a unified procedure for information exchange between the National Police and military command; insufficient detailing of mechanisms for delineating investigative jurisdiction among the National Police, the Security Service of Ukraine, and the State Bureau of Investigation; inconsistency between national standards for documenting evidence of war crimes and the standards of international judicial institutions; and the absence of a protocol for the temporary storage of case materials when access to the Unified Register of Pre-trial Investigations is unavailable.

Prospects. Further research should focus on detailing the mechanisms of interaction between the National Police and the Advisory Group on the Investigation of War Crimes, as well as studying foreign experience of interagency coordination in armed conflict conditions.

Key words: National Police of Ukraine, pre-trial investigation, interaction, investigative-operational group, martial law, active hostilities, war crimes, investigative jurisdiction, Security Service of Ukraine, State Bureau of Investigation, Armed Forces of Ukraine, International Criminal Court, administrative and legal regulation.